

POBŁAZNOWAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut pobłaznuje.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spędzić czas na igraszkach miłosnych [z kim]: Nie trzebá mi fię wielé dowiádowáć/ Kędy ty chodźisz/ doktorze/ miłowáć: Bo która ztobą wieczór pobłaznuie/ Káżdá názáitruz piźmem zálátuie. KochFr 62.

Formacje współrdzenne cf BŁAŻNIĆ.

MMk, RS